בס"ד

יום **ה'**, **ד' באדר א'** תש"ס (**10** בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ד' באדר א'**, בשנת ת"ש(5700-1940), הגיעה "**סאקאריה**" – הגדולה באונית המעפילים של בית"ר/אצ"ל – ארצה, לנמל חיפה, ו2400- נוסעיה הועברו למחנות מעצר ע"י הבריטים. [תאריכון מרכז ההסברה]

מחר, **ה' באדר א'**, "**יום זריעת השעורים**": לפנים, נהגו ישראל לזרוע את השעורים ביום זה שאותם קוצרים להבאת קרבן עומר התנופה, 70 יום לאחר מכן – ביום השני של חג הפסח

[לוח דבר בעתו]

3 חודשים לפני הכרזת קום המדינה בשנת תש"ח(5708-1948), הופיעו לראשונה – באותו יום – 2 עתוני-ערב חדשים: "**ידיעות מעריב**" (לאחר מכן – "מעריב"), שהוקם על-ידי קבוצה שפרשה מ"ידיעות אחרונות", ו"**יום-יום**" בהוצאת "הארץ". [תאריכון מרכז ההסברה]

ובשנת תשמ"ט(5749-1989) המליצה וועדה ציבורית בראשות פרופ' צבי זוסמן על **רפורמה בשכר** לעובדים בשירות הציבורי. [תאריכון מרכז ההסברה]

באותו יום, מול חוף פלמ"חים הוחל בקידוח ה**נפט הימי הגדול** בתולדות המדינה. הקידוח, בעומק 5.6 ק"מ, מומן ע"י המיליארדאר ארמנד המר, בעלות 12 מיליון דולר. [ישראל 50]

והשבת, **ו' באדר א'**, אנו קוראים את פרשת "**תרומה**" - הראשון במסכת של 5 פרשיות המסיימות את ספר "שמות" ושעוסקות ב'מלאכת המשכן וכל כליו'.

"**דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש ... ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם**" [**כה**' 2,8]

על השאלה: למה נסמכה פרשת "תרומה" לפרשת "משפטים" (שאותה קראנו בשבת שעברה)? משיבים חכמי ישראל: התורה באה ללמד כל אדם מישראל, שתרומה רצויה לפני הקדוש-ברוך-הוא רק כשהיא באה מכסף שנרכש בצדק ובמשפט. אבל תרומה שבאה מנכסים שנרכשו בעושק או במרמה או ע"י ניצול ונישול הזולת – אינה רצויה כלל לפני ה' והיא בבחינת "מצווה הבאה בעבירה".

ועוד אומרים חז"ל: סמיכות 2 הפרשיות האלה באה ללמדינו שלא יאמר אדם – די לי לנהוג עם הבריות כחוק וכמשפט, ולהימנע מגרימת נזק כלשהו לזולת. משמיענו הכתוב, שלא די לנו בקיום מצוות "לא-תעשה" – הימנעות מעשיית הרע – אלא הננו מצווים ועומדים לקיים גם מצוות "עשה" – להושיט עזרה לנצרכים ולהרבות בעשיית צדקה וחסד לא רק לפי הדין, אלא גם לפנים משורת הדין. ועל כך, רומז הכתוב בתחילת פרשתנו: "**...ויקחו לי תרומה...**" "לי" – לשמי. שהמנדב מכספו ומרכושו לתמיכה בזולת, מבטא את אמונתו ובטחונו בשם ה'. ועליו אמרו חכמים: "כל שרוח הבריות נוחה הימנו (=מי שגורם במעשיו נחת-רוח לבני-אדם), רוח המקום (=ה') נוחה הימנו". [אבות **ג**',10] [פרפראות לתורה]

על ענייני חודש אדר:

כשביקש המן הרשע לדעת באצטגנינות באיזה חודש יהיה נוח לו להתגבר על ישראל, נתעלם ממנו כחו של ישראל שהוא חזק בחודש זה יותר מבשאר החודשים. הוא הפיל **פור** – גורל – על חודש שנים עשר, הוא חודש אדר. לכך גדולה היתה השמחה אחרי כן כשנהפך להם היגון לשמחה והאבל ליום טוב! ולא ימי פורים בלבד ימים של שמחה הם, אלא כל החודש כך, שכן כתיב: [אסתר **ט**' 22] והחודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה...". כלומר, כך

יום נעים ושבת שלום!

כניסת שבת(ב"ש): 17^{01}
צאת השבת(ב"ש): 18^{00}

בס"ד

יום **ה'**, **ד' באדר א'** תש"ס (**10** בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

טבעו של חודש זה ששונאי ישראל ראוים בו יגון ואבל לישראל, ואינו אלא אוצר גנוז של שמחה ויום טוב בשביל ישראל."

יום נעים ושבת שלום!

כניסת שבת(ב"ש): 17^{01}
צאת השבת(ב"ש): 18^{00}